

PODLAVIČNÍK

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ A MŠ TOVAČOV

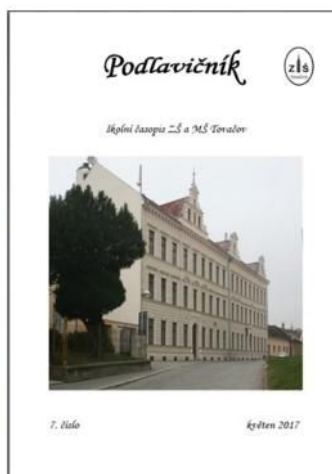
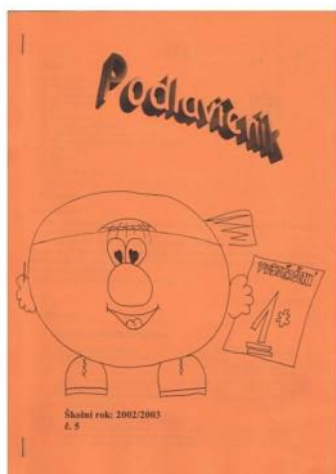
1. číslo

září 2024

Úvod

Milí čtenáři, vítám vás u letošního prvního čísla Podlavičníku. I letos se můžete těšit na zajímavé články o dění ve škole, školní družině, mateřské škole nebo ve školním klubu. Budeme vás informovat o tom, co je nového, jaké akce proběhly, jakých úspěchů dosáhli naši žáci, co zajímavého jsme ve škole a školce prožili nebo co jsme vytvořili, namalovali, upekli nebo vyrobili.

Napadlo mě, že zapátrám, jak dlouho už vlastně náš školní časopis existuje. A musím říct, že už opravdu hodně dlouho. Snažila jsem se najít jeho nejstarší vydání a s každým starším objeveným číslem jsem byla překvapená, jak už je to dávno. Nejstarší číslo, které mám dochované, je z roku 2002! Ale myslím si, že vydávání časopisu jsem spustila ještě dřív. Takže náš časopis stoprocentně oslavil 22. narozeniny a je pravděpodobné, že je ještě starší. Za téměř čtvrt století se toho v redaktorské a vydavatelské práci hodně změnilo. Časopis měl úplně jinou podobu než dnes, např. obrázky se kreslily ručně do vytištěného časopisu a ten se pak se teprve kopíroval na potřebné množství. Doufejme, že se našemu časopisu bude dařit i nadále a bude čtenáře informovat, bavit a možná i inspirovat.

Přinášíme vám informace o některých akcích z loňského školního roku, které už z časových důvodů nemohly být zařazeny do červnového čísla, prostřednictvím našich řádků k vám „promluví“ pan ředitel i zástupkyně pana ředitele pro mateřskou školu, dozvíte se, na co se těší a z čeho mají obavy naši noví prvňáčci a naši devátáci, jak čtvrtáci a pátáci prožili školu v přírodě, co plánuje žákovský parlament a spoustu dalších zajímavostí.

Přeji vám nejen pěkné počtení v tomto čísle, ale i úspěšný vstup do nového školního roku.

p. uč. Marcela Haraštová

Slovo pana ředitele

Vážení čtenáři Podlavičníku, dovoluji mi, abych vás všechny co nejsrdečněji pozdravil krátce po zahájení nového školního roku 2024/2025. Doufám, že jste si všichni užívali nádherné prázdniny a krásné letní slunečné dny, kterých bylo letos opravdu spousta.

V naší škole i letos o prázdninách probíhala řada oprav a rekonstrukcí. Ve třídě 6. B byla provedena rekonstrukce podlahy včetně položení nové podlahové krytiny a provedení kompletní výmalby. Třída byla vybavena také novým žákovským nábytkem. Ve třídě 2. B byla nainstalována nová tabule s velkoplošným displejem, nové magnetické tabule a doplněn byl částečně i kancelářský nábytek. Kompletní výmalbou prošla varna a obě jídelny naší školní stravovny. V mateřské škole byly v obou horních odděleních nainstalovány myčky nádobí ve výdejních stravy a v denní místnosti provozního personálu byla položena nová podlahová krytina.

K zahájení nového školního roku jsme se

v naší škole poprvé sešli v pondělí 2. září. Přivítali jsme mezi námi nové prvňáčky a také několik nových žáků

do dalších tříd naší školy. Pedagogický sbor základní školy od nového školního roku posílil pan učitel Libor Šrámek, který bude učit informatiku a paní učitelka Marta Vavrysová, která bude učit dějepis. Do mateřské školy nastoupila na pozici učitelky paní Zuzana Zavadilová.

Nemohu v mém úvodním článku pominout poněkud neobvyklý rozjezd výuky. V prvním školním týdnu jsme museli upravit rozvrh a vyučování zkrátit z důvodu vysokých teplot, kdy bylo u učebních školy již v dopoledních hodinách až 30°C. Ve druhém školním týdnu jsme všichni s obavami sledovali stav hladin obou našich řek, Moravy a Bečvy, které se na mnoha místech v katastru Tovačova rozlily ze svých břehů, ohrožovaly Tovačov a především sousední obec Troubky. Velká voda naštěstí naše město ani sousední obec nezaplavila a my všichni snad již můžeme začít normálně pracovat.

Milí žáci a žákyně, kolegyně a kolegové, rodiče a všichni ostatní naši čtenáři, přeji nám všem, aby po poněkud komplikovaném startu byl tento školní rok rokem úspěšným, v průběhu kterého se všichni budeme těšit ze vzájemné spolupráce, aby to byl rok, kdy se všichni naši žáci každé ráno budou těšit do školy a aby naši učitelé v jeho průběhu prožívali jen samé radostné chvíle strávené při své práci v naší škole. Rodičům našich žáků přeji hodně trpělivosti se svými dětmi a spoustu radosti ze školních úspěchů.

Těším se na spolupráci s vámi všemi.

Leon Bouchal, ředitel školy

Slovo zástupce ředitele pro mateřskou školu

Skončily prázdniny plné sluníčka a děti se vrátily za svými kamarády do školky. V letošním školním roce navštěvují předškoláci třídu Sluníčka a třídu Koťátka. Starší středňáčci jsou Koťátka, mladší Berušky a ti nejmenší benjamínci chodí do třídy Medvídků. Měsíc září byl ve znamení adaptace nových dětí a nyní na konci září již děti vědí, co se ve školičce celý den děje, téměř nikdo nepláče a všichni se těší na své nové kamarády a paní učitelky.

*Hola, hola,
školka opět děti volá,
budou tu zas kamarádi,
co se mají všichni rádi.*

Na začátku září děti viděly divadelní představení s názvem Z pohádky do pohádky s Budulínkem, do které se starší děti velice rády aktivně zapojily jako herci. Na děti čekaly pečlivě nachystané třídy se spoustou hraček a hracích koutků. Děti si již vyzkoušely společné tradiční přivítání v komunitním kruhu, cvičení, kreslení a malování obrázků nebo zažily oslavu narozenin. Mateřská škola se nově zapojila do celostátní podzimní akce Pěšky do školky. Bohužel akce vyšla na období povodní v okolí našeho města, a tak začátek byl náročný splnit nejen pro děti, ale hlavně pro jejich rodiče.

Jako každý rok, tak i letos se mohou děti těšit na spoustu zajímavých aktivit, které pro ně chystají třídní paní učitelky. Společně se svými kamarády zhlédnou každý měsíc pěknou pohádku, předškoláci se budou chodit otužovat do místní sauny, v odpoledních hodinách si vyzkouší pracovat s hlinou v kroužku keramiky, sportovat a poznávat okolí budou děti zase se sokolem Pepíkem a stonožkou Gabrielou.

Na závěr přeji všem dětem spoustu společných zážitků a pedagogům hodně trpělivosti při vzdělávání našich nejmenších.

Naše mateřská škola se nově od září zapojila do projektu Se sokolem do života aneb Svět nekončí za vrátky, cvičíme se zvířátky a bude realizován ve třídě Sluníčka a Berušky. Cílem projektu je, aby se děti naučily pracovat se svým tělem, koordinovat pohyby, zároveň zvyšovat svoji tělesnou zdatnost a pohyb se stal přirozenou součástí jejich života. Průvodcem je sokolík Pepík, jehož maskot se stal součástí třídy. Právě on je hlavní motivací pro děti, aby se na pohybové aktivity těšily a zároveň měly chuť učit se něco nového. Všechny celoroční pohybové aktivity jsou rozděleny do pěti oblastí a každou z těchto oblastí reprezentuje zvířátko, podle kterého se děti mohou orientovat v jednotlivých úkolech. S kobyolkou Emilkou trénují základní pohybová cvičení, s opičkou Haničkou obratnost a s jezečkem Marečkem cvičí s míčem. Veverka Věruška je učí novým věcem a rozvíjí jejich poznání a s beruškou Danuškou zkusí netradiční činnosti. Další nový celoroční projekt Šlapeme okolo Tovačova aneb stonožkové prodloužené vycházky je součástí třídního vzdělávacího projektu třídy Koťátek. Projekt je zaměřený na pozitivní vztah dětí k prostředí, ve kterém vyrůstají, má za cíl zkoumat přírodu a navázat k ní co nejvíce kladný vztah a dále co nejvíce rozvíjet u dětí pohybovou aktivitu jako je pěší turistika. Věřím, že se nové aktivity, zaměřené hlavně na pohyb, budou dětem líbit.

p. uč. Marie Polčáková

Zprávy z konce minulého školního roku

Školní turnaj v minigolfu

Základní škola ve spolupráci s Klubem dráhového golfu uspořádala dne 21. června 2024 třetí ročník turnaje jednotlivců (rozdělených do kategorií dívek a chlapců) v minigolfu. Turnaje se zúčastnilo celkem 46 žáků druhého stupně. Žáci se rozdělili do skupin a následně obcházeli svá stanoviště a začali zapisovat do svých karet pro hráče pokusy o trefení určených jamek na osmnácti drahách. Turnaj se odehrál dvoukolově a pokusy o umístění míčků do jamek se za jednotlivá kola sečetly. Další fotky naleznete na webu školy.

p. uč. Tomáš Šilha

Exkurze do Muzea Komenského

Dne 27. června naše třída navštívila Muzeum Komenského v Přerově. Návštěva nám ukázala způsob života lovců mamutů, pravěkých lidí a jejich umění. Dozvěděli jsme, alespoň tedy ti, kteří při výkladu poslouchali, jak pravěcí lidé bydleli, jak si opatřovali potravu, jak probíhalo pohřbívání a podobně. Následně jsme si prohlédli, jak se měnila školní třída v průběhu staletí. Postupně jsme si vyzkoušeli, jak se žáci vyučovali v dobách Komenského, někteří z nás i jak se v oněch dobách žáci trestali, nebo jak se sedělo ve školních škamnách. Poté jsme se dověděli něco entomologii, o horninách a minerálech, o životě na Hané a prohlédli si výstavu krojů. Prohlídka byla zajímavá a poutavá.

Žáci současné 9. A

Noční spaní ve škole

Konec loňského školního roku byl pro třídu 3. A netradiční. Ve středu před vysvědčením měli žáci možnost spát ve škole. Využila toho převážná většina dětí. Kromě nocování je čekalo opékání špekáčků a noční hra v přírodě.

Počasí nám bohužel nepřálo a při přípravě táboráku začalo pršet. Naštěstí nám zázemí poskytl tatínek pan Kohn v tovačovské hájovně. Díky tomu jsme nezmokli, místo na ohništi se špekáčky opekly v troubě. Chutnaly báječně. O zábavu bylo postaráno důmyslnými černými historkami, tancem a prohlížením vycpanin zvířat, kterých je v hájovně plno. Noční hru v přírodě jsme nahradili stezkou odvahy noční školou. Putování školními chodbami osvětlené pouze svíčkami mělo svůj půvab. Zjistili jsme, že v noci vypadají úplně jinak, tak nějak strašidelně.

Kdo si jak ustlal, tak si lehl. Přesvědčili jsme se o pravdivosti tohoto úsloví. Protože liják vyčistil vzduch, všem se krásně spalo až do rána. Formou bohatého švédského stolu děti posnídaly dobroty, které jim maminky přichystaly a večer s dětmi přinesly. Nesmím zapomenout poděkovat i tatínkovi panu Strnadovi za přivezené dřevo, které jsme bohužel díky počasí nevyužili. V příštím roce, pokud bude zájem akci zopakovat, budeme snad mít na počasí větší štěstí. Škoda, že se nedá objednat. I tak jsme si společnou akci užili. Rodičům děkuji za spolupráci.

p. uč. Jana Héniková
foto a.p. Gabriela Rusňáková

A teď zpátky do letošního školního roku

Září v mateřské škole

V měsíci srpnu měly možnost přijít za námi i nově přijaté děti v doprovodu svých rodičů, aby si pohrály s budoucími kamarády a jejich zářijový první vstup do školky byl pak co nejpříjemnější a nejpohodovější. Mnoho rodičů a dětí tuto možnost využilo, což bylo na začátku měsíce ve školce znát.

Začátek školního roku patří zvláště u nejmenších dětí zejména adaptaci, vzájemnému seznámení a zvládnutí školního režimu. Děti se učí pravidlům, sebeobsluze. Poznávají, co všechno mohou ve školce dělat (hrát si, tvořit, zpívat, povídat, objevovat, zkoumat, společně stolovat, slavit svátky, narozeniny, cvičit, běhat...).

Celkem je v naší školičce 90 dětí, z toho ve třídě Sluníček, kde jsou děti nejstarší (5-6 let), je 24 dětí, ve třídě Kořátek (4-6 let) 23 dětí, ve třídě Berušek (3-4 roky) 22 dětí a do nejmladší třídy Medvídků (2,5-3 roky) bylo přijato 21 dětí.

Ve čtvrtek 12. 9. k nám zavítala paní Míša Borošová s představením Z pohádky do pohádky s Budulínkem.

Naše školička se v letošním školním roce nově zapojila do tradiční podzimní výzvy Pěšky do školky, která se uskutečnila v týdnu od 16. do 20. září. Cílem je zvýšit počet dětí, které se budou pravidelně dopravovat do školky pěšky. Součástí výzvy je i soutěž o třídu, která nejvíce chodí. Září uteklo jako voda a my už víme, že z nás bude super parta. Nyní již čekáme, jaká dobrodružství a jaké zážitky nám přinese měsíc říjen.

p. uč. Iva Majerová

Září ve školní družině

Po zaslouženém odpočinku jsme děti po prázdninách přivítaly zpět ve školní družině. Děti se do školní družiny přihlásily v hojném počtu, tak jak každý rok, i letos je obsazenost na 100 %.

V září jsme se navzájem s dětmi poznávali, učili se jména nově příchozích kamarádů a hráli spoustu zajímavých her. Vytvořili jsme si družinová pravidla, podle kterých se teď budeme řídit :-). Přišla řada také na podzimní pranostiky.

Září nám přineslo různorodé počasí, ale našli jsme si čas pro výtvarné aktivity, pobyt v přírodě a navštívili jsme i tělocvičnu, kde bylo o zábavu postaráno.

Dětem přejeme krásný školní rok 2024/2025 plný nových zážitků, krásných kamarádství a přátelství.

vychovatelky ŠD

Začátek školního roku prvňáčků a devátáků

První dny ve škole přináší prvňáčkům velkou změnu v životě. Jsou plni očekávání, nadšení, ale i strachu. Nám devátákům byl svěřen úkol vzít nové prvňáčky pod svá křídla a začátky jim trochu ulehčit. Nejprve jsme vzpomínali na prázdniny, poté jsme je provedli po celé škole, a navštívili jsme dokonce i pana ředitele. Na závěr jsme se seznámili s patronem naší třídy – sovou, kterou po nás na konci školního roku převezmou jako štafetu. Každý prvňáček dostal také malý dáreček.

Všem prvňáčkům přejeme hodně úspěchů a samé pěkné známky.

žáci 9.A

Na co se prvňáčci a devátáci těší?

Patronát devátáků nad prvňáčky mě přivedl na myšlenku zjistit, na co se naši nejmladší a nejstarší žáci v tomto školním roce těší a z čeho naopak mají obavy, čeho se bojí. No a stejné otázky dostaly i paní učitelky v prvních a v deváté třídě. Julie Zavadilová a Gabriela Kroupová z 9. A vyzpovídaly prvňáčky a paní učitelky, devátáci odpovídali na otázky písemně. Zajímá vás, co jsme se v naší anketě dozvěděli? Věřím, že ano, a proto vám některé z odpovědí nabízíme.

p. uč. Marcela Haraštová

1. Na co se nejvíc těšíš (těšíte)?
2. Je něco, z čeho máš (máte) obavy? Čeho se v tomto školním roce bojíš (bojíte)?

třída 1. A

p. uč. Linda Minxová

Anežka Šmidová

1. na matematiku
2. ničeho se nebojím

1. Na to, až ze třídy bude skvělý tým a jak budou mít děti radost, že umí číst a psát.
2. Že se nepodaří udělat z dětí tým.

Maria Harkusha

1. na matematiku
2. ničeho se nebojím

Sebastian Štěpnička

1. na češtinu
2. dávat písmenka do tabulky

Filip Gregovský

1. na matematiku
2. čtení

Richard Hensl

1. na prázdniny
2. matematiky

Tereza Holomčíková

1. na Halloween
2. češtiny

třída 1. B*Jiří Rusňák*

1. na přestávky
2. z matematiky

p. uč. Barbora Valíčková

1. Na děti, jaký udělají pokrok v 1. třídě.
2. Z ničeho obavy nemám.

Filip Špaček

1. na paní učitelku
2. z psaní

Marie Pěchová

1. na všechno
2. z ničeho strach nemám

Eliška Neuerová

1. na Halloween
2. nebojím se ničeho

Kateřina Řihošková

1. na obědvání obědů
2. že budu vstávat každý den

třída 9. A*p. uč. Alena Borková*

1. Na tým plný **rozumných** a vyspělých teenagerů.
2. Mám obavy, že mě klepne pepka :-).

Člověk se těší, že bude konec, ale zároveň je mu to líto a bojí se toho.

Nejvíc devátáků uvedlo, že se těší na školní ples a na všechny společné akce, které je během školního roku čekají. Největší obavy má nejvíc z nich z přijímacích zkoušek a z toho, že by se nedostali na své vysněné školy.

Filip Otáhal

1. na spolupráci a zábavu se spolužáky, na ples, na divadlo
2. přijímacích zkoušek, rozloučení s ostatními spolužáky (některými)

Jakub Vavrouch

1. na ples
2. z plesu

Karolína Skřípská

1. Těším se na školní ples.
2. Bojím se, že neuspěji na přijímacích zkouškách a nedostanu se na vysněnou školu.

Kristýna Tušková

1. Těším se na ples a výlety.
2. Mám obavy z přijímacích zkoušek a z příprav na všechny akce, které nás čekají.

Gabriela Kroupová

1. V 9. třídě se těším na všechny výlety a akce a že budu trávit víc času se svými spolužáky.
2. Mohla bych napsat, že mám obavy z přijímaček, ale nejvíce se bojím, že se po deváté třídě nebudu vídat se svými spolužáky.

Valerie Texlová

1. Těším se na konec,
2. ale zároveň z něj mám i obavy.

Přejeme všem prvňáčkům i devátákům, ať se jim školní rok vydaří přesně podle jejich představ a jejich obavy ať se nenaplní. Hodně štěstí.

Nová galerie a happening

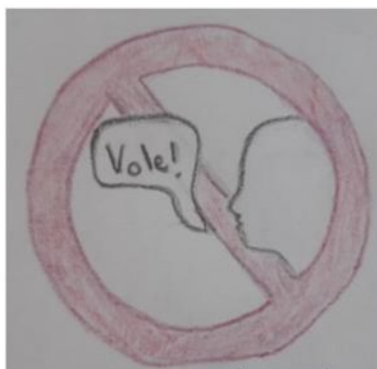
Kdo je jen trochu všímavý, mohl si všimnout, že nový školní rok přinesl změnu výzdoby školních chodeb. Nebo spíše výměnu obrázků. Nyní chodbu zdobí novější práce žáků 2. stupně. Projděte si prostory chodby a třeba zahlédnete právě vaše dílo. V zelené budově před chlapeckou toaletou, jste mohli zaregistrovat nástěnku s nápisem Vybarvi mě. Jedná se o happening, tedy o uměleckou instalaci, kdy cílem je vtáhnout kolemjdoucí do akce. Vezměte své pastelky a můžete se do akce zapojit i vy... :-)

p. uč. Lenka Hověžáková

Sloh v 7. A

Procvičujeme se sedmáky v hodinách slohu slohový útvar popis. Tím nejdůležitějším u popisu je přesnost, srozumitelnost a výstižnost. Sedmáci si měli možnost formou dobrovolného domácího úkolu vyzkoušet, jestli dokáží pomocí piktogramů (= jednoznačně srozumitelných obrazových znázornění, většinou jde o malý a srozumitelný náčrtek) vyjádřit některé pokyny ze školního řádu. Ten je plný příkazů, zákazů a upozornění, takže pro použití piktogramů jako stvořený. Někteří žáci byli velmi vynalézáví, vy se můžete na jejich nápady podívat a můžete zkusit hádat, který bod ze školního řádu zachytili. Autorkami jsou Aneta Zavadilová a Sofie Strnadová.

p. uč. Marcela Haraštová

Základní škola a Mateřská škola Tovačov

2024 / 2025

ŠKOLNÍ KLUB

Nevíš co s volným časem? Rád bys navštěvoval(a) nějakou aktivitu po vyučování? Nemůžeš si vybrat? Máme pro tebe více aktivit v jednom týdnu. Můžeš chodit každý den, nebo si vybrat, ve které dny se ti to hodí ... Nebo bys rád(a) vytvářel(a)? Může být.... Program můžeme tvořit společnými silami....

sport
pobyt v přírodě
výlety
domácí úkoly
doučování

"Klub
instuktorů"

Na všechny se moc těším
Petra Nemravová

filmy
seriály
scénky
karaoke

"Debatní
kroužek"

vaření
kreativní činnosti
výuka volejbalu
1/14 dnů

a mnoho
dalšího dle
domluvy ...

volná aktivita

cena 900,- říjen - červen

Plány žákovského parlamentu ve školním roce 2024/2025

září	podílíme se na šetření energiemi ve škole (cedulky ve třídách)
říjen	uspořádáme 4. ročník Halloween day ve škole (1.11.)
listopad	Světový den laskavosti (13.11.)
prosinec	uspořádáme prodej Vánoční hvězdy, podpoříme soutěž tříd o nejhezčí vánoční dekoraci, budeme se podílet na akci Vánoce ve škole, Mikuláš ve škole (5.12., 9.A)
leden	zúčastníme se debatního odpoledne žáků s vedením školy
únor	budeme se zajímat o dění ve školní jídelně
březen	podpoříme celorepublikový Ponožkový den ve škole (21.3.) a Den svatého Patrika (17.3.), Retro den (28.3.)
duben	uspořádáme Modrý den na podporu autismu (2.4.) a zorganizujeme soutěže v tančení na podporu Mezinárodního dne tance (29.4.)
květen	Český den proti rakovině (15.5.), Den povolání (2.5.)
červen	uspořádáme „Šílený týden“ 9.-13. 6.

- propagujeme naše aktivity ve školním časopise, na nástěnkách
- podílíme se na tvorbě školního řádu
- přispíváme náměty k vylepšování a vybavování interiéru školy
- zlepšíme propagaci třídění odpadu

p. uč. Tomáš Šilha

Škola v přírodě – Švagrov

Od 9. do 12. září se 47 žáků 4. B, 5. A a 5. B zúčastnilo školy v přírodě. Tyto dny děti prožily v malebné přírodě v pobytovém středisku ekologické výchovy ve Švagrově. I přes střídavé počasí, které přineslo i hodně deště, jsme si užili bohatý program, zaměřený na živou přírodu, stromy, ptáky, savce i hmyz, a dokonce i na správné třídění odpadu. Už první den se děti zapojily do zábavného programu s úžasnými lektory. Odpoledne všechny děti hrály seznamovací hry, aby se všichni lépe poznali. Pak následovaly osobnostní hry, sportování se švihadly, míčové hry. Středa proběhla ve znamení přežití v přírodě. Děti byly celý den venku. Ráno všichni vyrazili na výšlap, kde sklidila největší úspěch hra „káně letí“. Odpoledne děti hledaly ztracený poklad a večer za odměnu opékaly špekáčky. Den jsme zakončili stezkou odvahy, která byla pro mnohé z nás nezapomenutelným zážitkem. Kvůli nepříznivé předpovědi počasí jsme museli školu v přírodě opustit již ve čtvrtek 12. září. Ale i tak jsme si odnesli spoustu nádherných zážitků a nových poznatků o přírodě. Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci této akce. Moc se těšíme na další podobné výlety.

p. uč. Miroslava Melicharová

Povídka

Na své si teď přijdou milovníci povídek Miloslava Šimka a Jiřího Grossmanna, protože právě povídkami těchto pánů se nechali inspirovat naši dva devátáci. Myslím, že se jim velmi pěkně podařilo přiblížit se stylu jejich psaní a z následující povídky je určitě cítit “šimkovsko-grossmannovská“ atmosféra protkaná jejich specifickým humorem. Povídka je poněkud delší, ale autoři mě ujistňovali, že je to to nejkratší, co mají :-). Hezky se u jejího čtení bavte.

p. uč. Marcela Haraštová

Jak jsem si spravil známku z tělocviku aneb Zpověď žáka Bečky

Tak, jako synek krejčího je vždy oblečen jen do toho nejlepšího oděvu, jako synek trafikanta nosí starším spolužákům cigarety a pánské časopisy výměnou za lihovinu, jako synek učitele má jen ty nejlepší známky, tak synek velkouzenáře musí zákonitě být podoben praseti či volovi. Vím to, můj otec je velkouzenář.

Musím přiznat, že jsem to neměl v žádném období mého dosavadního života lehké. Když jsem se narodil, vážil jsem dvacet kilogramů a měřil sedmdesát jeden centimetr. Má dobrá matka přežila můj porod jen díky víře a sudu whisky. Otec, spatřiv mne poprvé, se zhroutil, že matka porodila dalšího Otesánka a začal se bát, abych jej, sotva mi narostou zuby, nepozřel.

Když jsem se ve svých dvou a půl letech již nevešel do kolébky, nechávala mne matka spát s naším bernardýnem Bobšem v boudě na dvorku. Nestěžoval jsem si. Sláma a piliny hřály daleko lépe než peřinky, ve kterých jsem doposud spával. Mé štěstí netrvalo však věčně. Když mi byly tři roky, do jedné boudy s bernardýnem jsem se nevměstnal, a tak jsem byl nucen se na noc uchýlovat do vany, kterou jsem ovšem po pár měsících rozšlápl.

Do školky, kterou jsem pilně navštěvoval od svých čtyř až do svých osmi let, jsem chodil velmi rád. Žel bohu mne nikdo ve školce rád neměl. Děti se mne bály, učitelky se mne bály, uklízečky přede mnou v hrůze prchaly, nechávajíc za sebou kýbl a mop. Jediný, kdo se mě nebál, byla kuchařka paní Gábrlíková. Měla mne ráda, neboť jsem vždy vše její jídlo, které s láskou připravovala, snědl, i talíř jsem schroupal a ochotně jsem dojídal zbytky po svých spolužácích, kteří si nevážili práce paní Gábrlíkové a vraceli zpola plný talíř s kyselými obličejí.

Ve škole jsem nepatřil mezi nejchytřejší. A ani tady se nic nezměnilo. Mí o sto kilo lehčí spolužáci se mne děsili, učitelky jíkala hrůza, kdykoliv mne jen koutkem oka spatřily, uklízečky se přede mnou schovávaly do záchodových mís, školník zalézal do kotle. Ovšem mezi pracovníky školní jídelny jsem byl velmi oblíben, stejně jako ve školce. Vždy po čas oběda mne vpustily do kuchyně, a já mohl tak tlačiti jídlo do hlavy přímo z kotlů a hrnců a jako dík jsem, jako tenkrát, dojídal zbytky po vybíravých spolužácích a vše jsem ještě zajedl pomejemi pro prase, které by si jinak býval vzal pan Otčenášek z ulice U Prasečáku pro svého třímetrákového čuníka.

Postupem času mě ale učitelé i spolužáci, které jsem ještě nezasedl, začali chápat a brát jako sobě rovného, a tedy už ne jako Otesánka, který je v nestřežené chvíli spolkně. Vysloužil jsem si ale řadu přezdivek. Mezi nejzdařilejší můj posměvačný otec počítá kupříkladu Tukohontas, Dělová koule v roláku, Méd'a Kulička, Koblížek, Koblih, Mísa koblih, Vagón koblih, Bezedná jáma, Bezedná jáma na druhou (následně na třetí, ovšem to už jsem zatřhl – z matematického hlediska je to volovina). Když na školu přijel školní inspektor, spletl si mne s hrochem. Marně mu ředitel Knedlíček vysvětloval, že nejsem hroch, nýbrž žák třetí třídy, inspektor si prosadil svou a vydupal si příjezd zásahové jednotky, dvou veterinářů a odchyťovou službu z městské ZOO. Následně však jeden z veterinářů s jistými pochybami sdělil vyděšené inspekci, že jsem člověk, nikoliv třítunové zvíře uniknuvší z klece zoologické zahrady.

V tělocviku jsem nikdy dvakrát nevynikal. Z prostocviků mi šlo nejlépe válení sudů (ovšem za podmínky, že bych sudy válel z kopce). Já ale chtěl cvičit, leč – nebylo mi to umožněno. Bradla se pod mou nemalou vahou zlámala, stejně jako ribstoly. Kruhy jsem utrhl, žel bohu i se stropem, takže se kvůli mně musela učebna chemie, která byla nad tělocvičnou, celá rekonstruovat a my jsme po celý zbytek školního roku byli nuceni cvičit v kabinetě přírodopisu. Mí spolužáci mne tehdy obzvláště nesnášeli. V provádění obtížnějších tělocvičných cviků jim bránily všudypřítomné vycpaniny a hojili se na mne prostřednictvím

vypreparovaného narvala, jehož rohem mne v předklonu bodali do choulostivých míst. Když ale přišlo jaro, a my jsme tak mohli opustit školní budovu a cvičit venku, záhu si na mě zchladil i sám učitel.

„Děti,“ promluvil k nám tenkrát, „jak víte, kvůli vašemu spolužákovi, kterého nebudu jmenovat, ale mezi námi všichni víme, že jde o vašeho spolužáka Bečku, takže kvůli Bečkovi teď nemáme přístup do naší tělocvičny, ale to nám nevadí. Je jedna činnost, kterou můžeme dělat i venku – je to skákání na trampolíně!“

Byli jsme zmateni, nejvíce já a nejméně cynik a nihilista Brabec, kterého by nevyvedla z míry ani návštěva blanických rytířů na naší škole v doprovodu Louise Armstronga.

„Pane učiteli, trampolína ale také skončila v troskách tělocvičny,“ poznamenal jsem chytře.

Učitel na mne vrhl pohled, který jsem dosud nepoznal.

„Správně, Bečko. Trampolínu sice nemáme, ale máme tebe, špekoune. Děti, kdo lapí a znehybní Bečku na zemi, dostane pochvalu do žákovské knížky, diplom sportovce roku a na vysvědčení z tělesné výchovy za jedna!“

Bylo marné se pokoušet o útěk. Třicet spolužáků, kteří dohromady vážili stejně jako já, se na mne jako jeden muž vrhlo a pavalilo mě na beton. Žák Kejda se mi usadil na hlavě, zbylých devětadvacet spolužáků mi drželo ruce a nohy pevně u země. Tělocvikář odkopl Kejdu z mého obličeje a vysmál se mi do něj. Pak zavelel: „Děti, do řady, na každého se dostane – každý se dnes naučí skákat na Bečkově trampolíně!“

Hlášky pubertáků

Všichni dospělí, kteří mají nebo měli děti v pubertě, vědí, jak náročné je to období. Platí to ovšem i obráceně, všichni jedinci “postižení pubertou“ absolutně nechápou, jak je možné s námi nemožnými dospělými vycházet.

Mí spolužáci se vskutku činili. Někteří si skočili jen z donucení, jiní ovšem, jako můj neméně statný spolužák Otesánek, na mém břiše vydrželi skákat deset i více minut. Ty pak následně musel učitel shazovat, neboť ani on neměl v úmyslu trampolínu zničit.

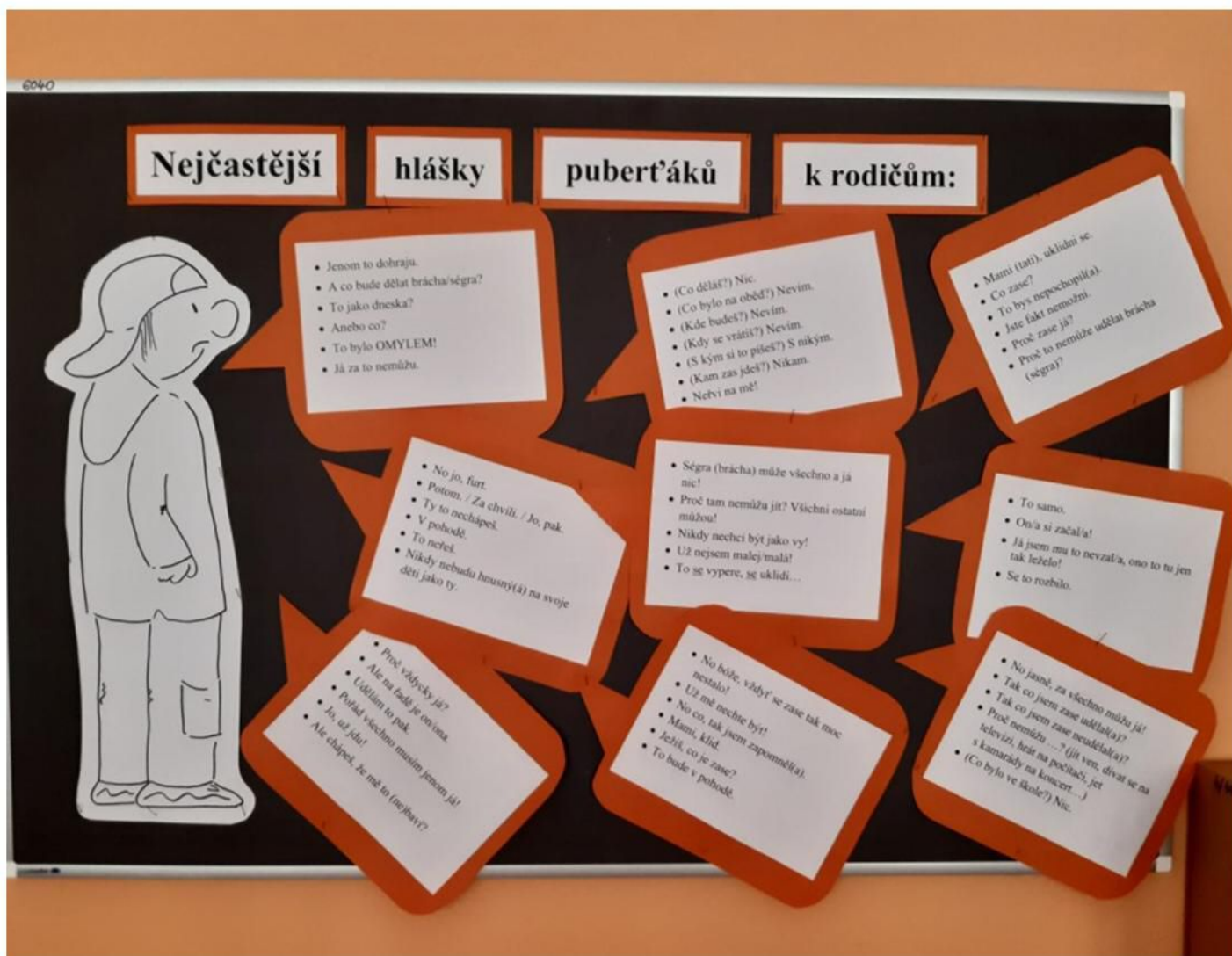
Zvonek, který oznamoval konec mému utrpení, jsem ani nezaznamenal, neboť jsem měl plnou hlavu myšlenek, zda se mi při skotačení mých spolužáků nepoškodily nějaké důležité orgány, zejména pak žaludek a brzlík. Děti odešly zmoženy skákáním zpátky do budovy školy, já jsem ale odejít nemohl. Nebyl jsem s to postavit se na mé tlusté ploché zakrnělé nohy. Mému dobrému učiteli se mě zželelo a s pomocí školníka, hasičského sboru, jejich kladkostroje a řeckořímské zápasnice Blaženy Vrby mě na ně skutečně k večeru postavili. Tělocvikář Knedlíček si mě vzal stranou.

„Nemysli si, žáku obézni,“ šeptl mi do mého zvukovodu, „že tímhle to skončilo. Příští hodinu budeme pokračovat. Na konci školního roku budou všichni mí žáci umět skákat na té tvójí trampolíně!“

Jak pedagog řekl, tak se taky stalo. V červnu každý z mých spolužáků uměl skákat na mé trampolíně. Někteří, jako například šprt První, se tak tak naučili skákat snožmo, jiní, mezi něž patřil mimo jiné repetent Ferdinand Vonásek, uměli na konci školního roku perfektně salta vzad i vpřed. A já? Já jsem na tom byl lépe než kdy dřív. Místo obtížných cviků jsem po celý čas tělocviků jen ležel, mé svaly i orgány v dutině břišní si na skákání mých spolužáků zvykly a známku z tělocviků jsem si spravil z nedostatečné na výbornou...!

Jakub Vavrouch a Libor Snášel, 9. A

Jelikož většina osmáků patří mezi “zasažené pubertální epidemií“, připravila jsem pro ně nástěnku plnou nejčastějších hlášek pubertáků a nejčastějších hlášek jejich rodičů.

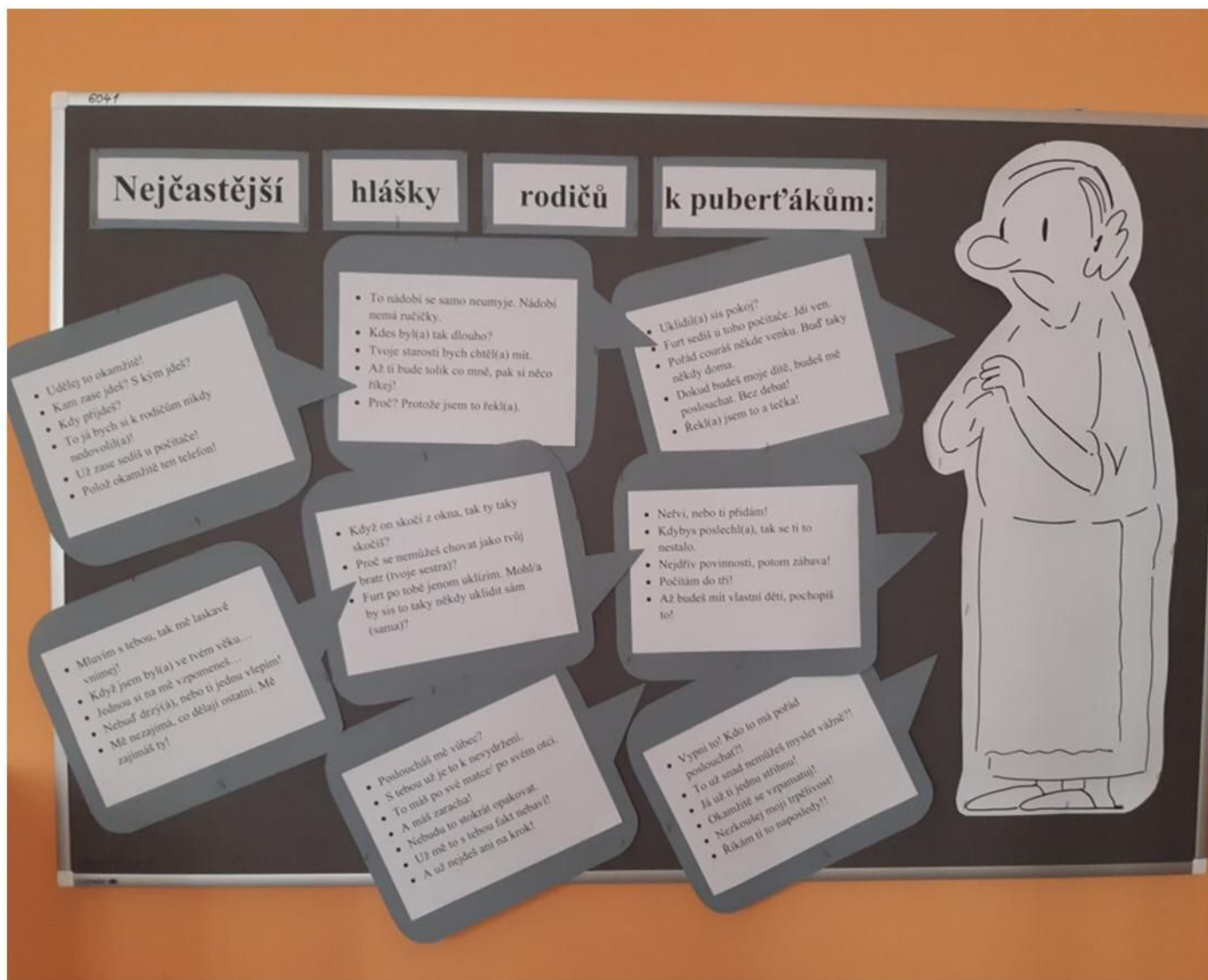
No a potom jsme si udělali malý experiment. Osmáci si měli spočítat, kolik hlášek používají oni sami a kolik jejich rodiče. Výsledek byl velmi zajímavý. Na nástěnce je 52 hlášek pubertáků. Nejvyššího výsledku dosáhl žák, který jich používá 48 z nich, nejnižšího žák, který používá 7. Průměrně používají osmáci 31 z uvedených hlášek. Hlášek rodičů je na nástěnce 42. Několik rodičů osmáků dosáhlo (podle nich) na číslo 40. Nejnižší číslo, které zaznělo, bylo číslo 3 (Tento rodič má buď velmi klidné dítě, nebo svatou trpělivost :-)). Průměrně používají rodiče 26 z uvedených hlášek.

Téma dospívání a puberty podrobněji rozebíráme v hodinách občanské výchovy a mimo jiné hledáme i způsoby, jak toto nelehké období bez úhony zvládnout.

Musím ještě podotknout, že po tom, co jsem dospělým ve svém okolí ukázala tyto hlášky, nejenže v nich poznávali sebe a své děti, ale ochotně mi dodávali další povedené hlášky vlastní i hlášky svých potomků. A tak se moje sbírka úspěšně rozrostla.

Na závěr snad jen zbývá popřát všem, kteří prožívají vlastní pubertu nebo pubertu svých dětí nebo vnuků, následující: Vydržte! Ono to jednou musí přejít! :-)

p. uč. Marcela Haraštová

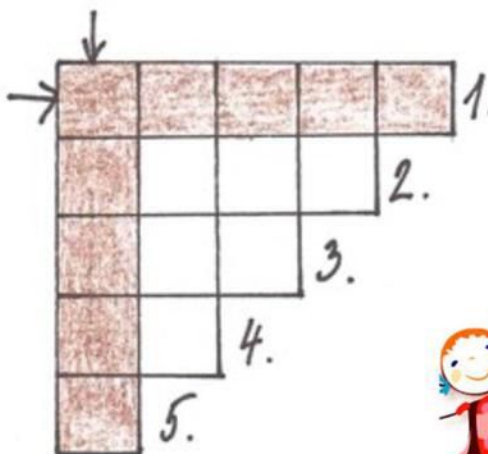

Roháček pro mladší a začátečníky

Prázdniny jsou za námi, před námi je... (tajenka).

1. tajenka
2. auto má čtyři ...
3. dívčí jméno
4. popěvek
5. samohláska

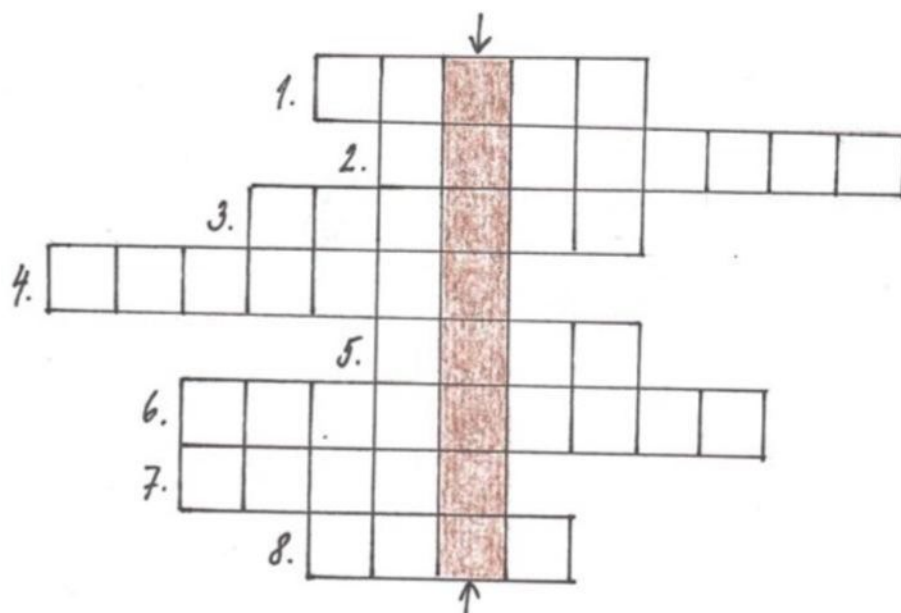

Doplňovačka pro mladší a pokročilé

A jsme zase ve škole. Těšili jste se? Když jsme u té školy, víte, kde má toto slovo původ? Slovo „škola“ je ze starořečtiny.

Původní podoba „scholé“ znamená ... (tajenka).

1. Který medvídek vypadá jako zloděj?
2. Příjmení známého českého komika s křestním jménem Felix?
3. Kdo má svátek 10. července?
4. Nejmenší stát na světě.
5. Druh nože.
6. Co v češtině znamená „pancakes“?
7. Černobílý nebo bíločerný lichokopytník.
8. Pomůcka kovboje na chytání krav.

Martin Nemrava, 8. A a Petra Nemravová, a. p.

Soutěž

Náповědou pro to, jaké bude první letošní zadání soutěže, je pozdrav Petřův zdar. A věřím, že spousta z vás ví, že se jedná o pozdrav rybářský. A naše zadání se bude týkat právě rybaření. Nakreslete rybáře, který chytá ryby, nebo který rybu už chytil, nebo který chytil úplně něco jiného než rybu, třeba se mu na háčku objeví bota nebo starý hrnec. Pokud si troufnete, můžete zkusit namalovat, jak pod hladinou ryby schválně na háček rybářovi nasazují odpadky, které se válely na dně rybníka nebo řeky. Váš rybář může sedět nebo stát na břehu nebo třeba plout na lodičce.

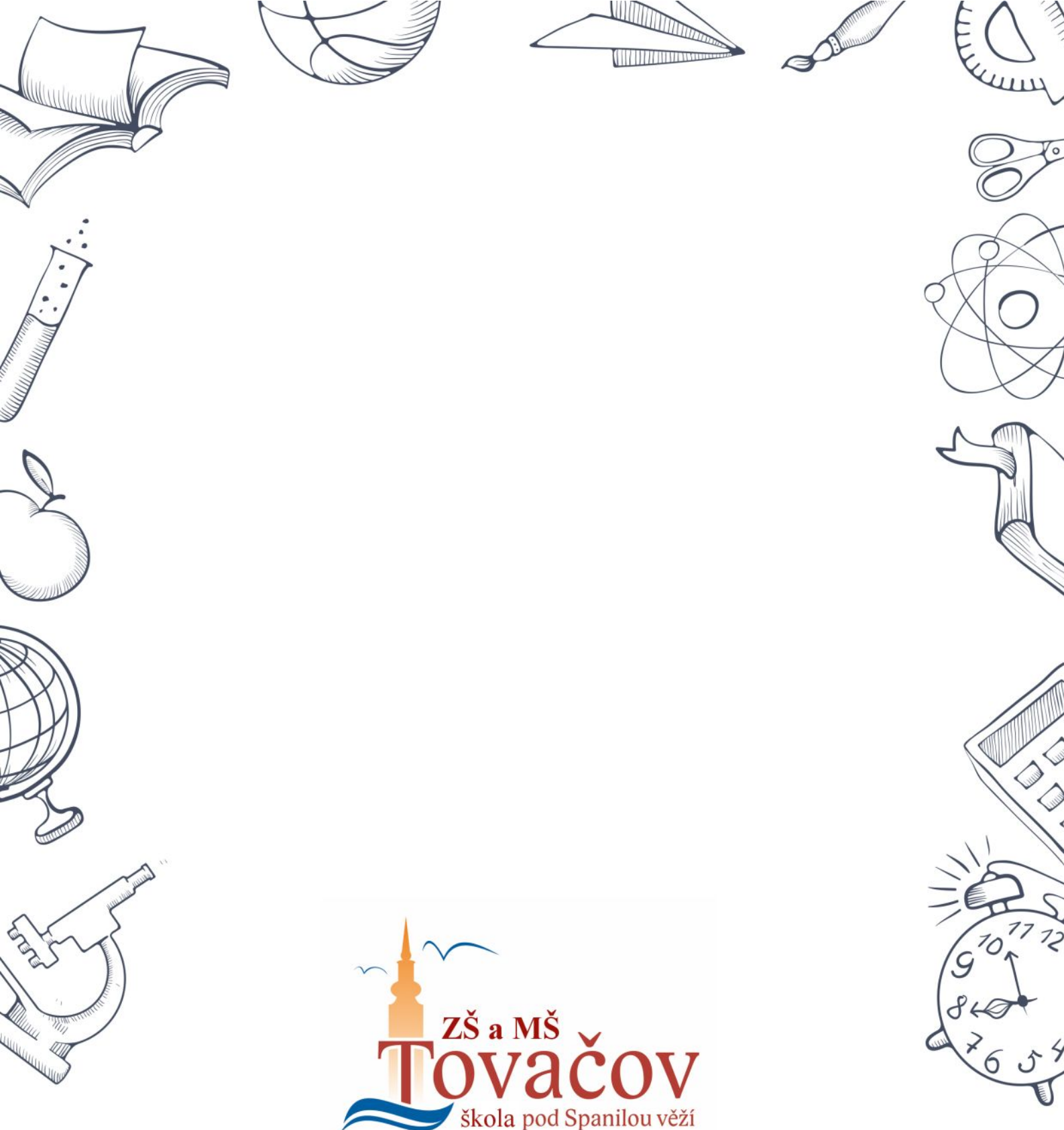
Moc se na vaše obrázky těším. Uzávěrka bude v pátek 25. října.

Závěr

A je tady závěr prvního čísla. Užijte si první dny podzimu, který snad nebude deštivý a blátivý, ale přinese nám i slunečné počasí. Ať se vám rozjezd tohoto školního roku povede, mějte se hezky a v říjnovém čísle na shledanou.

p. uč. Marcela Haraštová

www.zstovacov.cz